

tryffeligt, at den hidtil bestaaende Ulighed er hævet; om der ikke foreskrives nogen Maade eller nærmere Bestemmelse, hvorpaa den skal ophæves i dette Forhold, det er en Mangel ved Loven, men som ikke kan ophæve selve Loven, og det maae de Bedkommende, der have at bringe Loven i Udjærelse, sørge for at faae rettet. Jeg kan saaledes ikke see, at de anførte Grunde kunne have det allermindste at sige imod at antage den motiverede Dagsorden.

Krieger: Jeg haaber dog, at endogsaar den ærede Rigsdagsmand, der har foreslaaet den motiverede Dagsorden, maastee vil erkjende, at det er mindre rigtigt at forlange en Afgjørelse af dette Punkt i dette Dieblif. Jeg troer nemlig, at det ligefrem vilde være en Overraskelse, og jeg skal forklare min Mening i saa Henseende. — Med Hensyn til det ene Punkt, hvorom der her er reist Spørgsmaal, da er det for mig ikke tvivlsomt og har i lang Tid ikke været mig tvivlsomt, at der er en Uovereensstemmelse mellem den ældre Communallov og Grundloven (Hør!), nemlig forsaavidt angaaer Spørgsmaalet om Lehnbesiddere efter Grundlovens Udstedelse have den Ret, som de havde før Grundloven; jeg anseer det for tvivlsomt, at, saasandt som det er anerkjendt, at de ved Grundloven have mistet deres Amtmands-Myndighed, saasandt have de ogsaa mistet deres Amtsraadsstilling (Hør!); den Ret, de i saa Henseende maatte have, den have de kun som Sædegaardseiere. I dette Punkt er jeg tilbøielig til at troe, at den ærede Indenrigsminister, hvis han sandt sig opfordret til at udtale sin bestemte Mening derom, med mig vilde være aldeles enig. Hvad det andet Punkt angaaer, da vil jeg slet ikke indlade mig paa en Drøftelse af Realiteten; jeg vil altsaa ikke begrunde den Mening, jeg har, men jeg vil sige og paastaae, at Thinget ikke har havt tilstrækkelig Dpfordring til saaledes at overveie dette Spørgsmaal, som det burde være overveiet for at tage den Beslutning, der ligger i en motiveret Dagsorden. Det er en bekjendt Sag, mine Herrer, at de motiverede Dagsordener ere noget af det, hvorpaa Forsamlinger som denne lettest forløbe sig; de falde ned fra Skyerne eller komme pludselig frem under Mødet,

og skulde have en temmelig stor Betydning; men, vil man, at de skulde have en saadan Betydning, saa maa man ogsaa sørge for, at det ikke med Grund kan siges, at de have Charakteren af en Overraskelse. Det er for mig aldeles klart, at, hvis de ærede Herrer have Ret i den Fortolkning, de have opstillet, hvad jeg forresten ikke troer, saa er denne Ret kun opstaaet derved, at man ikke har passet paa, da man skrev Udjævningsloven, og jeg er fuldkommen overbevist om, at mange Medlemmer her i Thinget — jeg indlader mig ikke paa at talle — ved Voteringen af Hartforns-Udjævningsloven aldeles ikke have tænkt sig, at de derved vilde opløse det bestaaende Forhold ved Amtsraadenes Sammensætning, inden Communalloven udkom. Altsaa, som sagt, hvis de ærede Herrer have Ret, hvad jeg dog som sagt ikke troer, saa er det en Følge af Mangel paa Agtpaaagivenhed ved Affattelsen af Hartforns-Udjævningsloven. Under saadanne Forhold skal man ikke ved en Forhandling som denne, der er fremkaldt ved en Interpellation, som ingenlunde er affattet saaledes, at der var stor Dpfordring til at anstille nøiagtigere Undersøgelse om dette Spørgsmaal, forcere Afstemningen over Forslaget til en motiveret Dagsorden, men give Ministeriet og Thingets Medlemmer Leilighed til paa anden Maade at underkaste dette vigtige Spørgsmaal en omhyggeligere og nøiagtigere Undersøgelse, inden man kommer til en saadan Afstemning. Jeg haaber derfor, at den ærede Rigsdagsmand vil tage sit Forslag til en motiveret Dagsorden tilbage.

B. Christensen: Det er en vanskelig Dpfordring, den ærede Rigsdagsmand for Rjøge (Krieger) har stillet til mig. Det har vistnok været mig tilfredsstillende at høre, at han idetmindste forsaavidt er enig med os, som han mener, at Grundloven har hævet uden videre den Lehnbesiddernes hidtil forundte Adgang til Sæde i Amtsraadene; men han har, ved at gaae over til at omtale Sædegaardseiernes Forret i denne Henseende, ligefrem yttret, at han var af den Mening, at denne Ret ikke var hævet. Jeg havde ønsket, at han havde udtalt sig mere tvivlende, især da han selv har sagt, at det Punkt let kunde komme til at blive afgjort ved Noget, som